

CHOCOLADEVERHAAL UIT HET ZUIDEN

Het is een warme dag in Eteso, een dorp in Ghana. De zon staat hoog aan de hemel en brandt op de rug van Asante, een cacaoboer die aan het werk is op zijn cacaoplantage. Asante zweet, want het werk op de plantage is hard en zwaar. Asante klimt op blote voeten in de cacao-bomen. Met een kapmes haalt hij de cacao-vruchten één voor één van de boom. Daarna breekt hij elke vrucht open en haalt er de cacao-bonen met zijn vingers uit. Dan laat hij de bonen drogen in de zon. De bonen worden gekeurd en gemeten. Tenslotte doet Asante de bonen in zakken. Hij brengt de zakken naar het schuurtje, een eindje verderop. Eén zak cacao-bonen weegt wel 15 kg. Als Asante verschillende zakken moet wegbrengen, blaast hij wel even!

Op het einde van de werkweek komt een handelaar van Lestné een kijkje nemen. Hij komt bonen kopen voor zijn chocoladefabriek. Hij wil alleen maar de beste en mooiste bonen kopen, die de perfecte maten hebben. De handelaar wil veel winst maken. Daarom betaalt hij Asante erg weinig geld voor de bonen. Té weinig!

Omdat de bonen zo mooi moeten zijn voor de handelaar, is Asante verplicht om veel pesticiden te gebruiken. Door te sproeien met pesticiden groeien er minder slechte bonen. Maar Asante verdient niet genoeg geld om een mondkap te kopen. Dat heeft hij eigenlijk nodig om te voorkomen dat hij de dampen van de sproeistoffen inademt. Asante moet veel hoesten. De sproeistoffen vervuilen ook de grond en de waterbron van het dorp. De kinderen worden ziek door van dit water te drinken. Als Asante ziek is, ligt hij niet in bed. Daar heeft hij geen tijd voor. Hoesten of niet, hij moet doorwerken, want anders verdient hij geen geld.

Asante verdient te weinig geld om zijn kinderen naar school te kunnen sturen. Daarom houdt hij zijn kinderen thuis en laat hij hen helpen op de cacao-plantage, zo gaat het werk sneller vooruit.

CHOCOLADEVERHAAL UIT HET NOORDEN

Het is koud en het regent in Brussel, de hoofdstad van België. Thomas, een arbeider in de chocoladefabriek, heeft hier echter geen last van. Hij zit binnen in de fabriek, waar het lekker warm en droog is. Thomas werkt hard. Hij maakt chocolade van cacaobonen. Deze chocolade giet hij in repen. Tenslotte verpakt hij de repen in mooi papier. Thomas wordt goed betaald voor zijn werk.

Af en toe mag Thomas pauze nemen. Om eens naar het toilet te gaan, om iets te eten of te drinken, of gewoon om even te rusten. Thomas draagt werkschoenen met een harde tip, zodat hij in de fabriek zijn voeten niet kan pijn doen. Hij krijgt ook oordopjes van zijn baas, zodat het lawaai van de machines zijn oren niet schaadt. Zware pakken chocolade moet Thomas niet zelf dragen. Hij kan ze met een heftruck naar het magazijn brengen.

Gisteren is Thomas niet komen werken. Hij lag met griep in bed. Als Thomas een briefje van de dokter binnenbrengt, dan is dat geen probleem. De baas betaalt hem toch zijn loon.

Met Sinterklaas is er altijd een groot feest in de fabriek. Thomas mag dan naar het werk komen met zijn kinderen. Ze krijgen dan een tas chocolademelk en een chocoladepop en een cadeau. De kinderen van Thomas zijn dan erg blij.

Eén keer per jaar neemt Thomas vakantie. Dan gaat hij met zijn vrouw en kinderen op reis naar Frankrijk. Ondertussen betaalt zijn baas hem gewoon verder. Vier weken vakantie, daar heeft elke arbeider van de fabriek recht op.

Thomas werkt graag in de chocoladefabriek. Hij heeft leuke collega's met wie hij eens een praatje kan slaan en zijn baas is altijd vriendelijk.